

Frumuseți din sacrificii

Antonela Stoica

FRUMUSEȚI DIN SACRIFICII

Anele extenuate din Legende se adună
Să sfărâme zidul Morții...alb, sub argintată Lună.
Ies șopârle de sub pietre, deghizate-n vârcolaci
Sacerdoții calcă jarul, cu-amintiri de Geto-Daci.

Vin Ilene la fântână, învelite în maramă,
Într-o misiune sacră...pe Ioni nu-i bagă-n seamă.
Sfânta apă ce se pierde, din ulcior ce s-a crăpat,
Nu mai ține nici de sete, obosită de cărat.

Ritual de sacrificiu, în aghiasmă transformată
Spală fiecare Ană, ce-o mai fi zidit-odată
Și 'nălbește în vâltoare pâanza tragică de Iie
Descântată și cusută în secret, de vreo Mărie.

Pe Manole-l prinde noaptea zvârcolind de insomnii,
Pe o punte prea îngustă pentru morții dintre vii...
În balanță greu îl trage misiunea îndoliată
Ca o ancoră în suflet, ce i-a fost predestinată.

Plâng fântânile-n tăcere...ninge cu cenuși din ciuturi.
Universul se reduce doar la nori, umpluți cu fluturi.
Când la orizont se-nalță frumuseți din sacrificii,
E un doliu mare, scris, cu zăpezi, pe frontispicii.

Antonela Stoica

Copyright 2 Ianuarie 2018